

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Pesten jártam iskolába*

Forrás: *Pesti Napló*

Bp. 1917. IX. 6.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

371.7

Hely

Idő

"1917"

Közp. nyom

Pesten jártam iskolába

Levél a Pesti Napló postájából

„Pesten jártam iskolába,
Térdig jártam a rózsába” . . .

Milyen boldog idők voltak, amikor ezt még így lehetett énekelni.

Akik ma iskolába járnak, térdig járnak szennybe, sárba, az iskolával egybekapcsolt kórház, vagy az iskolából tegnap kiköltözött kórház karbolillatába.

Ma vittem a fiamat, hogy beírassam az első gimnáziumba, kérem, nem is képzelik, hogy mi mindenben gázoltunk keresztül, ami nem rózsza, sőt épp a rózsának, legalább illatban, orregyenest ellenkezője. Az iskola tornatermében földszint, jótékony angyalok gyűjtötték össze a környék szegényeit; az első és második emeletet elemi iskolává alakították s a harmadik emeleten huzódik meg a gimnázium. Felnőtt gimnazista fiúk ülnek, kis elemistáknak szánt, alacsony padokon.

Szemfacsaró csatornabűz keveredik a porba, melyet az én fiam holnap be fog szívni. Piszkos lépcsőn fog járni, piszkos karkához ér a keze, piszkos lesz a . . . hiszen tetszik tudni, az én fiam nem lévén angyal s így alá van vetve az élet törvényeinek.

De még mindig örülnöm kell, hogy a fiam legalább nem a Barcsay-utcába jár. Az alsóbb emeletekről föláradó, meg a saját osztálytársainak el-

használt levegőjét fogja szívni s nem azt, amit ugyanabba a tanterembe járó délelőtti, kis elődők hagytak hátra a délutáni, kis utódoknak.

Hja, meg kell gondolni, hogy háboru van.

Meggondoltam kérem. Nem feledtem el. Még nem volt, mlóta a háboru tart — köszönöm a figyelmeztetést — olyan pillanatnyi pillanat, melyben a háboru kínos rögeszméjétől szabadulni tudtam volna.

De utóvégre most már három éve van háboru. Épp olyan intézmény lett a háboru is, mint akármilyen más. Van háborus, külön hygiene. A fogolytáboroknak van hygiénájuk.

Miért nincs háborus pedagógia? Iskolai hygiene?

A Tisza-rezsim érzéketlen kormányzó szolgabíráit nem szidhatjuk többé, a komikusan sokhomloku Jankovich eltűnt a közéletnek, illetve a közhalálnak valami sülyesztőjében s mi az Éberhardon sinylödő talentumos öreg ur számára a falusi friss levegőnek minden balzsamos atomját kívánjuk, de adjon gyermekeinknek fényt és levegőt, mert hisz egyebet már nem kérünk tőle.

Vagy talán már a fényt és levegőt is csak jegy árán, mérik?

sfővárosi háziyomda 1916.